

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΣΟΥΗΔΙΑΣ

Η ΝΕΑ Η ΧΙΛΛΑ

Ἡ νέα ἡ Χίλλα κάθεται στὴν καμαρά της,
 "Ἄλλο; ἀπ' τὸ Θεὸ τὸν πόνο μου δὲν ξέρει.
 Κιλοῦν τὰ δάκρυα στ' ἀχνὰ τὰ μαγουλά της,
 Δὲν ζῆ ποτὲ ὄπιοι; ἀκούσει τὸν καυῖό μου.

Γοργὰ ἡ βασίλισσα τὴν εἶδηση αὐτὴ νοιώνει,
 "Ἄλλο; ἀπ' τὸ Θεὸ τὸν πόνο μου δὲν ξέρει.
 Γοργὰ ἡ νέα Χίλλα σύρει τὸ βελόνι,
 Δὲν ζῆ ποτὲ ὄπιοι; ἀκούσει τὸν καυῖό μου.

Τὸ σῶμα σὲ μανδύ ἡ βασίλισσα σκεπάζει.
 "Ἄλλο; ἀπ' τὸ Θεὸ τὸν πόνο μου δὲν ξέρει.
 Σηκώθη στὴν περὶφ' ἡ τῆ Χίλλα πῆρει
 Δὲν ζῆ ποτὲ ὄπιοι; ἀκούσει τὸν καυῖό μου.

Χτυπᾷ τὴ Χίλλα σὸ μικρὸ τὸ μαγουλό της,
 "Ἄλλο; ἀπ' τὸ Θεὸ τὸν πόνο μου δὲν ξέρει.
 Εἰς τὸν μετρντέ πετάει τὸ αἷμα τὸ ζεστό της.
 Ποτὲ δὲν ζῆ ὄπιοι; ἀκούσει τὸν καυῖό μου.

Καλὴ βασίλισσά μου, μὴ χτυπᾷς ἐμένα,
 "Ἄλλο; ἀπ' τὸ Θεὸ τὸν πόνο μου δὲν ξέρει.
 Κόρη κ' ἐγὼ εἶμαι βασιλιᾶ ὡσαν κ' ἐσένα,
 Ποτὲ δὲν ζῆ ὄπιοι; ἀκούσει τὸν καυῖό μου.

Καθῆστε μιά μικρὴ στιγμὴ, βασίλισσά μου,
 "Ἄλλο; ἀπ' τὸ Θεὸ τὸν πόνο μου δὲν ξέρει.
 Ἐστὲ νὰ πῶ ν' ἀκούσετε τὴ συμφορὰ μου.
 Ποτὲ δὲν ζῆ ὄπιοι; ἀκούσει τὸν καυῖό μου.

"Ὅταν ἀκόμα κάθουσαν μὲ τὸν πατέρα.
 "Ἄλλο; ἀπ' τὸ Θεὸ τὸν πόνο μου δὲν ξέρει.
 Ἐφτά ἡπτόται μ' ἐδουλεύην κάθε μερὰ.
 Ποτὲ δὲν ζῆ ὄπιοι; ἀκούσει τὸν καυῖό μου.

Πολὺ ἡπτότικα μ' ἀγάπαε ὁ μπαμπᾶς μου,
 "Ἄλλο; ἀπ' τὸ Θεὸ τὸν πόνο μου δὲν ξέρει.
 Δυὸ ἡπτότας μ' ἔβαλε στάς διαταγὰς μου
 Ποτὲ δὲν ζῆ ὄπιοι; ἀκούσει τὸν καυῖό μου.

Ὁ δοῦκας Μάγνη; τὸν ἐλέγνε τὸν ἕνα.
 "Ἄλλο; ἀπ' τὸ Θεὸ τὸν πόνο μου δὲν ξέρει.
 Να μὴ ἀπ' τῆς σὴ γερὰ ποθοῦσε ἐμένα.
 Ποτὲ δὲν ζῆ ὄπιοι; ἀκούσει τὸν καυῖό μου.

Ὁ δοῦκας Χιλδιβρινδ' ἐλέγετο ὁ ἄλλο,
 "Ἄλλο; ἀπ' τὸ Θεὸ τὸν πόνο μου δὲν ξέρει.

Τοῦ Ἄγγελου βασιλιᾶ υἱὸς μεγάλου,
 Ποτὲ δὲ ζῆ ὄπιοι; ἀκούσει τὸν καυῖό μου.
 Τὸ δοῦκα Χιλδιβρινδ' ἐγὼ πολὺ ἀγαποῦσα,
 "Ἄλλο; ἀπ' τὸ Θεὸ τὸν πόνο μου δὲν ξέρει.
 Μ' ἐκείνονε μαζί νὰ φύγω ἐπιθυμοῦντι.
 Ποτὲ δὲν ζῆ ὄπιοι; ἀκούσει τὸν καυῖό μου.
 Ἐσέλωσε τὸ ἀλογίκι τὸ ψιρὶ του.
 "Ἄλλο; ἀπ' τὸ Θεὸ τὸν πόνο μου δὲν ξέρει.
 Κ' ἐπῆρε ἐμὲ τῆ Χίλλα του μαζί του.
 Ποτὲ δὲν ζῆ ὄπιοι; ἀκούσει τὸν καυῖό μου.
 Σὰν φθάσαμε εἰς τὰ πυκνὰ κ' ὠραία δῖση,
 "Ἄλλο; ἀπ' τὸ Θεὸ τὸν πόνο μου δὲν ξέρει.
 Ὁ δοῦκας Χιλδιβρινδ' λιγίκι θὰ ἡσυχάση.
 Ποτὲ δὲ ζῆ ὄπιοι; ἀκούσει τὸν καυῖό μου.

Κοιμήθη ὀλίγο στὴν ποδιά μου ἐδῶ ἀπάνω,
 "Ἄλλο; ἀπ' τὸ Θεὸ τὸν πόνο μου δὲν ξέρει.
 Γλυκὸς τοῦ ἦρθε ὁ ὕπνος, τὸ καταλαμβάνω.
 Ποτὲ δὲν ζῆ ὄπιοι; ἀκούσει τὸν καυῖό μου.

—Καλέ, κελὲ μου, ζύτνα, μὴ ἀργῆ; δῶ χάμου.
 "Ἄλλο; ἀπ' τὸ Θεὸ τὸν πόνο μου δὲν ξέρει.
 Γνωρίζω τ' ἄλογα ποὺ τρέχουν τοῦ μπαμπᾶ μου.
 Ποτὲ δὲν ζῆ ὄπιοι; γνωρίζει τὸν καυῖό μου.

Ὁ Χιλδιβρινδ' μὲ φίλησε, γλυκὰ, μὲ τὴν καρδιά του,
 "Ἄλλο; ἀπ' τὸ Θεὸ τὸν πόνο μου δὲν ξέρει.
 Καὶ λέγει νὰ μὴ κραῖω πετὰ τὸ ὄνομά του.
 Ποτὲ δὲν ζῆ ὄπιοι; ἀκούσει τὸν καυῖό μου.

Πολλοὺ; ἡπτότας σκότωσε μ' ἀνδρεία γνώμη,
 "Ἄλλο; ἀπ' τὸ Θεὸ τὸν πόνο μου δὲν ξέρει.
 Ἐξ ἀδελφού; καὶ τὸν πατέρα μου ἀκόμη.
 Ποτὲ δὲν ζῆ ὄπιοι; ἀκούσει τὸν καυῖό μου.

Κατόπι πλήθος; πρόβαλε πολὺ μπροστά του,
 "Ἄλλο; ἀπ' τὸ Θεὸ τὸν πόνο μου δὲν ξέρει.
 Κι' ὁ νέος; μου ἀδελφός; μὲ τὰ χρυσὰ μαλλιὰ του
 Ποτὲ δὲν ζῆ ὄπιοι; ἀκούσει τὸν καυῖό μου.

—Καλέ, κελὲ μου, κρατὰ τὸ σπαθὶ ποὺ ἀχνίζει,
 "Ἄλλο; ἀπ' τὸ Θεὸ τὸν πόνο μου δὲν ξέρει.
 Τὸν τέτοιο θάνατο ὁ ἀδελφός; μου δὲν ἀξίζει!
 Ποτὲ δὲν ζῆ ὄπιοι; ἀκούσει τὸν καυῖό μου.

Ὁ λόγος; μόλις ἀπ' τὰ χεῖλη μου ἐλαλήθη,
 "Ἄλλο; ἀπ' τὸ Θεὸ τὸν πόνο μου δὲν ξέρει.
 Ἀπὸ ἐφτά πληγῆς; τὸ αἷμα τοῦ κελοῦ μου ἐχύθη.
 Ποτὲ δὲν ζῆ ὄπιοι; ἀκούσει τὸν καυῖό μου.

Ἀπ' τὰ μαλλιὰ ὁ ἀδελφός; μ' ἄρπα, μὲ δανεῖ,
 "Ἄλλο; ἀπ' τὸ Θεὸ τὸν πόνο μου δὲν ξέρει.
 Στὴ σέλλα τ' ἄλόγου του μ' εἶχε σφιχτὰ δεμένῃ.
 Ποτὲ δὲν ζῆ ὄπιοι; ἀκούσει τὸν καυῖό μου.

"Ὅταν ἐφτάσαμε στὴ πρώτη μας τὴ θύρα,
 "Ἄλλο; ἀπ' τὸ Θεὸ τὸν πόνο μου δὲν ξέρει,
 Ποὺ στέκει ἡ μητέρα μου, μοιρολογεῖ χήρα,
 Ποτὲ δὲν ζῆ ὄπιοι; μᾶθη τὸν καυῖό μου.

Ὁ ἀδελφός; μου νὰ μὲ πνίξῃ θέλει ἐμένα.
 "Ἄλλο; ἀπ' τὸ Θεὸ τὸν πόνο μου δὲν ξέρει.
 Ἡ μάνα μου νὰ μὲ πουλίσῃ γιὰ τὰ ξένα
 Ποτὲ δὲν ζῆ ὄπιοι; μᾶθη τὸν καυῖό μου.

"Ἐστὲ γιὰ μιά μικρὴ καμπάνα μὲ πουλοῦνε,
 "Ἄλλο; ἀπ' τὸ Θεὸ τὸν πόνο μου δὲν ξέρει.
 Στὸ κομητηριὸ τὴν θωρεῖ καθεὶς ὄπουνε,
 Ποτὲ δὲν ζῆ ὄπιοι; γνωρίζει τὸν καυῖό μου.

Σὰν ἀκουσε ἡ μητέρα ἐκεῖθε τὴ καλιὰ της;
 "Ἄλλο; ἀπ' τὸ Θεὸ τὸν πόνο μου δὲν ξέρει.
 Χίλλα κομιμάτια της; ραγίστηκε ἡ καρδιά της,
 Ποτὲ δὲν ζῆ ὄπιοι; γνωρίζει τὸν καυῖό μου.

Κι' ὅταν ἡ Χίλλα ὡς ἐδῶ εἶχε μιλῆσει,
 "Ἄλλο; ἀπ' τὸ Θεὸ τὸν πόνο της δὲν ξέρει,
 Νεκρὴ μὲρὸς στὴ βασίλισσα χαλαί; εἶχε σβῆσει,
 Ποτὲ δὲ ζῆ ὄπιοι; γνωρίζῃ τὸν καυῖό της.

Μετάφρασις Γ. Βιζυνοῦ

